

Una colaboración de

BUTLLETÍ ATLÈTIC

280 - Novembre - Desembre 1976

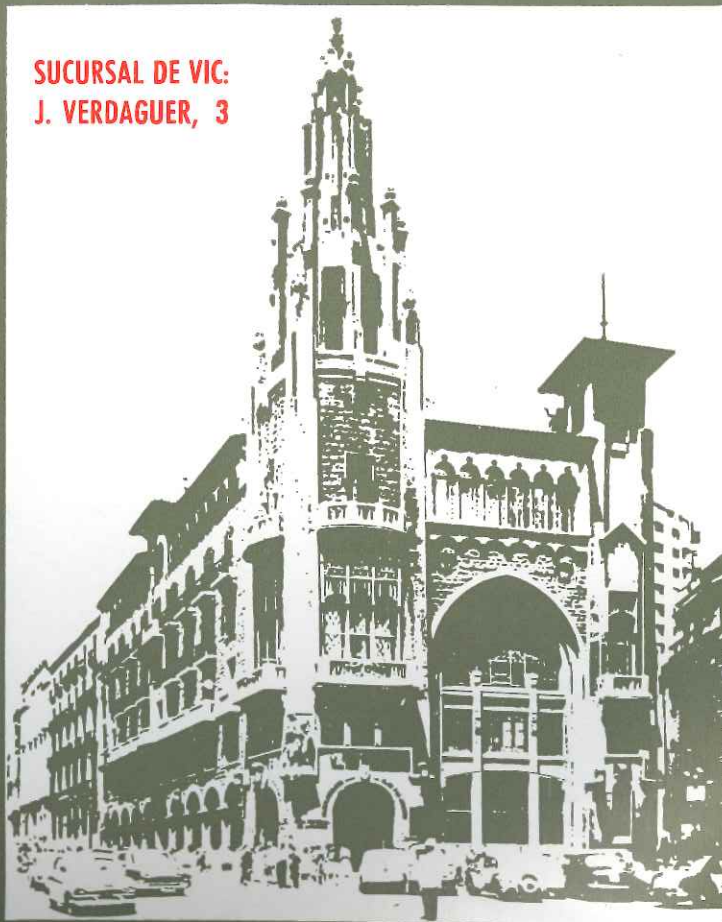
- Imma Montero campiona de Catalunya de Pentathlon
- El Premi Pallàs a Xavier Anton
- Festa dels Atletes

CAIXA DE PENSIONS
PER A LA VELLESA
I D'ESTALVIS

"la Caixa"

de Catalunya i Balears

SUCURSAL DE VIC:
J. VERDAGUER, 3

oficines centrals: Via Laietana 56-62 Barcelona 3

BUTLLETÍ ATLÈTIC

PORTAVEU INFORMATIU DEL CLUB ATLÈTIC VIC

Publicació fundada el 1943

EDITORIAL

ANY XXXIV
N.º 280

Novembre - Desembre
1976

Comissió de Redacció:
JOSEP MASNOU
JOSEP PUIG
ALVAR SOLA
DOLORS RABIONET

Col·laboradors:
JOAN FREIXENET
MIQUEL A. ORDEIG
MAXIMIA ACEVES

Fotografies:
A. TONDO
I ARXIU

Fotogravats:
GAMACOLOR
JORDI FIGUEROLA

Impressió:
GRAF. JUVENTUS

Redacció i
Administració:
Av. Estadi s/n. VIC
Tel. 885 04 80

Dipòsit legal:
B. 36.104 - 1967

Portada:
Del davant al darrere
els atletes vigatans Jordi
Martín, Alfons Bordallo,
Joan Mercader, Josep
Bordallo, Manuel Bordallo
i Josep M.ª Ordeig.
(Foto A. Tondo)

Hem arribat al final d'una altra temporada atlètica. Es un final i a l'ensem punt d'arrancada d'una nova etapa que comença. No hi ha per tant trencament en les activitats dels nostres atletes; només potser uns dies de relax, per iniciar tot seguit, la temporada de preparació hivernal.

En aquests dies els nostres atletes, les nostres atletes, fan remembrança de les seves actuacions, contrasten les millores obtingudes y recullen els seus premis. Són dies de gaudir del valor de la collita, després d'un treball intens i continuat sobre les pistes. Per això ens plau reunir-nos i acompanyar-los en la gran festa anyal.

Les taules de noves marques i de nous rècords que al final de cada any se'ns donen a conèixer i que semblen talment poc expressives, entranyen això no obstant, un doll de satisfaccions i d'alegries de tants i tants que han lograt aquells logaritmes. Cada un d'aquells temps o bé d'aquelles marques, fou en el seu dia, un somriure feliç, un moment ben joïós per qui, esforçant-se, acabava de lograr-la.

I així, a poc a poc o molt depressa, es van renovant les xifres. I cada nova xifra és un alegre batec de cor i una rialla.

També ha arribat al final de temporada un grup ben actiu dintre del nostre Club. Un grup que aporta una col·laboració, no pas sempre ben valorada: son els Jutges i Cronometradors.

Creiem que valdria la pena de considerar ben profundament, el seu persistent esforç a les activitats atlètiques vigatanes.

Els no troben ni la compensació del triomf, ni el premi al final de temporada. Els mou una afecció esportiva que els mena, festival rera festival, a un deure que s'han imposat amb una vocació difícilment superable. No és una actuació esporàdica, sinó un encadenat d'actuacions que omplenen tot el calendari esportiu dels nostres atletes.

Els Jutges són ben mereixedors també de la nostra admiració i del nostre respecte.

Festes

L'altre dia vaig anar de festa (espiritualment, és clar). Estic content quan vaig de festes, sobre tot si són com la de l'altre dia. L'esperit de germanor que hi sol haver és una cosa que no té preu. No us diré com va anar la festa, doncs ja ho fa un dels nostres col·laboradors; només m'agradaria destacar-ne algun aspecte. Per exemple, contràriament a altres anys, aquest any la presidència no es va omplir. ¿És que no hi ha prous homes dignes d'estar-hi? Jo crec que n'hi ha, i de sobres. ¿És que aquest procés de democratització que està tan de moda avui en dia acabarà per fer desaparèixer les taules presidencials? No ho sé nois, ja ho veurem. ¿O més aviat, no serà que els homes que es mereixien estar-hi, no hi estaven per por a ésser considerats possibles «presidenciables»? No ho crec, però qui sap. Deixem la festa un moment, doncs hem anat a parar a una altra qüestió: la del futur nou president. Abans de sortir el meu anterior número deia que em plauria de saludar a un nou president i han passat gairebé dos messos, i el nou president sembla tan lluny i tant a la vora com abans. Tornem a fer preguntes: ¿Sabeu les hores i hores que el càrrec de president necessita?, i també que molta gent no disposa d'aquestes hores, ¿i sabeu la quantitat de problemes que du aquest càrrec? Però, malgrat tot, no em digueu que dins el nostre Club no hi ha homes amb la capacitat i amb l'esperit de sacrifici necessaris per acceptar aquest càrrec. Tots en coneixem uns quants i tots sabem que si no l'ocupen és potser per modèstia, perquè el que els agrada és treballar a l'ombra, fent d'autèntics «cervells grisos». Però si volem quedar sense cap visible, cosa per altra banda que els Estatuts no preveuen, la presència d'un president és indispensable. A més a més si penseu que durant el mandat del nou president es compliran les Noces d'Or del Club; és necessari que el president que surti sigui digne d'aquesta data. A veure doncs si aviat en tenim un entre nosaltres, que a la vegada nomeni un director (o directora) per que cuidi de mi. Ja que els amics de la Comissió de Redacció que ho han fet durant aquest any, amb aquest número i l'Anuari que sortirà tot seguidament, hauran acabat també la seva tasca.

Bé, aquí us deixo fins a la pròxima. En nom de tots els qui componen l'equip que m'escriu, i de mi mateix, espero que passeu unes bones Festes i que l'any que vé, entre altres coses, quedem campions de la lliga i aconseguim una mitja dotzena de rècords mundials...

Jo, el butlletí

A modo de despedida

No es ningún secreto que ahora hace tres años el Club Atlético Vic pasaba por unos momentos difíciles. A petición de los compromisarios elegidos por votación de los socios, acepté la presidencia. Dije entonces que lo hacía con humildad y coraje, que unía mis fuerzas, trabajo e ilusiones a las de aquellos que desde tanto tiempo trabajaban con abnegación para que un auténtico y bello deporte siguiera practicándose en Vich; a cambio sólo hice una observación: aún cuando mi deseo era permanecer en la presidencia los tres años reglamentarios, si transcurrido el primero, los conflictos no disminuían dentro del atletismo «vigatá», yo me retiraría. Afortunadamente no fue necesario abandonarlo.

Formé junta y encontré en ella un equipo magnífico de colaboradores que todos conocéis. Por otra parte, tanto atletas masculinos, como féminas, hicieron que mi labor se convirtiera poco a poco más que en un trabajo pesado, en un quehacer agradable. Los jóvenes que han constituido mayoría en la Junta, han sido el motor que ha impulsado la rápida marcha del Club, mientras que los «viejos», generalmente llevábamos la dirección. La labor de la Junta se ha realizado en equipo, cada cual tenía su misión y la ha cumplido. No creo deba ser yo quien enumere nuestras propias realizaciones o las enjuicie, pero sí quiero afirmar que me siento contento del elevado grado de convivencia y camaradería que últimamente ha reinado en el Club. Justo es reconocer, no obstante, que no han faltado algunas excepciones lamentables que confirmen la regla.

Hemos de mirar el porvenir y pienso que más que lo realizado durante mis tres años de presidencia, interesa saber lo que debió hacerse y no pudo llevarse a cabo.

Por ejemplo, la captación de jóvenes atletas y nuevos socios, debiera haber sido más elevada.

No se han fomentado en el grado adecuado las relaciones con la Comarca.

No se ha creado el carnet de socio del Club.

No se ha montado un «Cross de Vich» en relación con la solera del Club y la categoría de nuestra ciudad.

No se ha divulgado el atletismo local a través de las ondas de Radio Vich y no por culpa de la emisora.

No se han solucionado ciertos problemas existentes en los vestuarios.

Y... aún saldría algo más si lo buscáramos.

Si se me permite un descargo, diré que el organizar la vida y asuntos internos del Club, así como mejorar sus instalaciones, nos ha tenido muy ocupados.

Ahora ha llegado el momento del cambio. Tanto si mi actuación ha sido mala, buena o regular, creo en la necesidad del relevo, mi carrera acaba y tengo el testigo a punto para entregárselo al futuro presidente que, con nuevas energías, ilusiones e ideas, dará renovado impulso al Club.

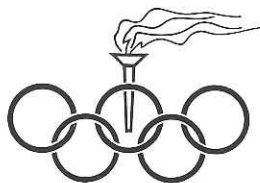
Antes de mi marcha, para entrenadores y atletas va mi sincera y afectuosa felicitación por tantísimos records batidos y por los muchos éxitos deportivos logrados en estos 3 últimos años.

Sería una ingratitud por mi parte no expresar el enorme agradecimiento que siento por mis compañeros de Junta Directiva, que tantos golpes y malos ratos me han evitado. De la ilusión tan grande que me ha hecho recibir la foto casi gigante que el equipo masculino del Cub se hizo el día del ascenso a la 1.ª categoría regional y que ahora me ha regalado firmada por todos ellos y también lo mucho que me ha gustado la bonita placa con que me ha obsequiado el equipo femenino.

Tampoco quisiera silenciar mi agradecimiento a todos aquellos que de alguna forma nos han ayudado a que nuestro deporte siga adelante y la labor de los directivos fuera agradable.

Amigos atletas, amigos todos, muchas gracias y ¡Hasta siempre!

M. Aceves Cuellar

Copes Germans Ralló, Antoni Vilà i Joan Cortés-76

Com sens dubte ja sabeu aquest any el club ha instituït uns nous premis. Els noms que se'ls hi ha donat són prou significatius per qui coneixi la història del nostre club: «Joan Cortés», «Antoni Vilà» i «Germans Ralló». El perquè d'aquests noms ja us el podeu suposar, i sinó convindria una mica que llegiu el butlletí extraordinari dedicat als Estatuts. Han estat instituïts per premiar, respectivament, al millor llançador, al millor saltador, i al millor corredor de l'any, tant en la categoria masculina com en la femenina.

Es puntua segons la taula internacional, i puntuen les cinc millors marques de l'any. Els premis s'adjudiquen en propietat als atletes que l'assoleixin tres anys.

Acabada aquesta introducció, mirem com han anat aquest any. En el premi «Joan Cortés» hi ha hagut dos triomfadors que, encara que indicutibles, no ho han estat, però, sense forta lluita. Són Inma Montero i l'Enric Fernández-Conde, i els seus gran rivals Carme Calahorra i el mateix Joan Cortés. Els següents competidors quedaren bastant lluny.

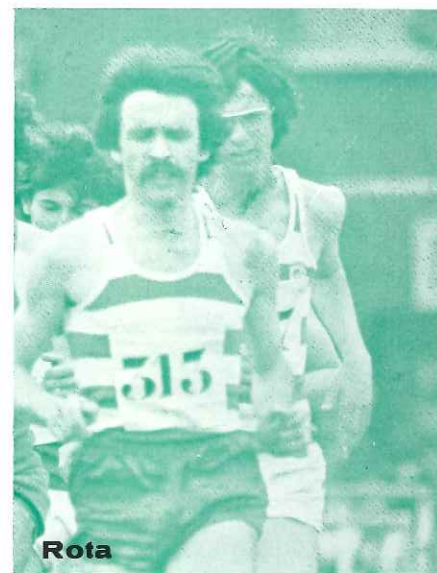
Categoria masculina

	Puntuació	Promitg
1.º E. Fernández-Conde	3.625	725
2.º J. Cortés	3.503	701
3.º J. Martí	3.000	600

Categoria femenina

	Puntuació	Promitg
1.ª I. Montero	3.641	728
2.ª C. Calahorra	3.566	713
3.ª M. Camps	2.563	513

Força igualada va estar la cosa en el referent a les curses. En masculins, no sense forta lluita va guanyar el que a priori podríem considerar favorit, l'Enric Rota; el seu gran rival va ésser Joan Parareda el seu company en entrenaments. En el referent a les noies es va donar una petita sorpresa; la guanyadora fou Roser Parés, potser la revelació, o millor, con-

firmació del equip aquest any; grans rivals tinguè, però és, sens dubte, la me-rescoda guanyadora.

Categoria masculina

	Puntuació	Promitg
1.º E. Rota	4.275	855
2.º J. Parareda	4.103	821
3.º X. Sacrest	3.750	750

Categoria femenina

	Puntuació	Promitg
1.ª R. Parés	3.523	705
2.ª I. Montero	3.422	684
3.ª L. Bigas	3.397	675

La Copa Antoni Vilà la guanyar, ampliament, el nostre magnífic saltador X. Sacrest; tot i la brillant actuació de Alvar Solà, res no pogué fer contra la gran classe del nostre saltador en alt. En la categoria femenina guanyà de nou la completa Imma Montero, mercès a la magnífica temporada que ha tingut saltant llargada. La seva màxima competidora en aquesta prova, D. Rabionet ha assolit tanmateix el segon lloc.

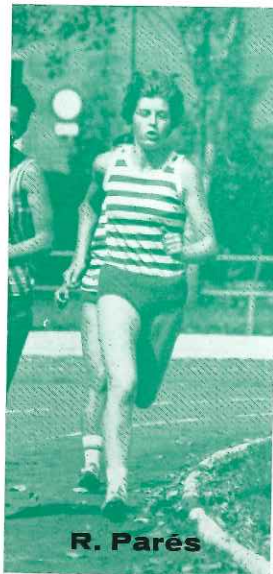
Categoria masculina

	Puntuació	Promitg
1.º X. Sacrest	4.438	887
2.º A. Solà	4.038	808
3.º A. Bordallo	3.380	676

Categoria femenina

	Puntuació	Promitg
1.ª I. Montero	3.670	734
2.ª D. Rabionet	3.358	672
3.ª M.ª Rosa Vila	2.931	586

Finalment, i com simple curiositat, diguem que si hi hagués un guanyador absolut aplicant aquestes regles, aquest hauria estat X. Sacrest en la categoria masculina i Imma Montero en la femenina, però curiosament no gràcies als seus trets de javalot, sinó, als salts de llargada. En quant a les millors marques, individualment considerades, de l'any són tanmateix la de X. Sacrest de 2,06 m. en el salt d'alçada que corresponen a 909 punts, i a I. Montero en el salt de llargada que corresponen a 745 punts.

R. Parés

E. Fernández

I. Montero

La Universitat i l'entrenament

Sr. Director:

Una de les coses que més necessita un atleta és l'entrenament; una preparació constant i ben portada. Però perquè aquest entrenament persisteixi ha de fer-se agradable, no ha de cansar interiorment, no pot ser avorrit, pesat o difícil, sinó tot el contrari: animós, distret, agradable... Això un ho aconsegueix quan s'integra plenament a l'ambient del club, és aleshores quan la pràctica de l'atletisme és a l'hora exercici, esplai, distracció, amstat i companyerisme. Tot junt fa que es converteixi en una cosa gairebé necessària.

Però, per desgràcia, aquest sentir-se a gust practicant el nostre esport es trenca o al menys es pert en part en moltes d'ocasions, és llavors quan l'entrenament es fa carregós i un el deixa de banda d'una manera total o a miges.

Raons per que això succeeixi n'hi ha moltes, jo diria que masses; en aquestes ratilles en vull tractar una que per trobar-mi ficat la conec bastant a fons. Concretament és la Universitat. Sí, els estudis universitaris son la causa de que alguns dels nostres atletes hagin perdut la constància en la pràctica de l'atletisme, amb la conseqüent pèrdua en la qualitat de les marques o al menys de llurs possibilitats. Cada any hi ha atletes que «se'n van» per aquest motiu. Molts pocs son els que tenen temps i constància per a seguir un entrenament diari; la majoria la perden sigui per la manca de temps, per tenir les pistes massa lluny, per tenir d'entrenar sol, per no acoblar-se al nou ambient atlètic... i de bones a primeres perden aquell ambient de que parlava al principi que fa, com ja he dit avans, de l'atletisme un esport, una distracció, un companyerisme i gairebé una necessitat.

Si a tot això hi afegim «l'ajut» que la Universitat dispensa a l'esport, on per la manera d'estar planejat no és més que una càrrega molesta i pesada per a l'estudiant, tindrem com a conclusió que perjudica esportivament a tots aquells que es troben a dintre d'ella.

Un universitari

NOTICIARI - NOTICIARI

FI DE TEMPORADA PER ALS JUTGES

A Puiglagulla, i una vegada closa la temporada de pista, es reuní el nostre Col·legi de Jutges per a celebrar llur esmorzar de germanor. Es va parlar molt i de moltes coses, entre elles —com no— del que fa referència al nou President del Col·legi, qüestió que sembla ser està ja bastant esbrinada i decidida. Al final, també, va fer-se entrega del primer trofeu de final de temporada, que aquest any ha correspost, per votació de tots els assistents, a Pere Puigdesens, veterà col·legiat que ha passat moltes hores en les nostres pistes i al que des d'ací felicitem com es mereix.

LA JUNTA DE COMPROMISSARIS TREBALLA

En el moment d'entrar en impremta aquestes ratlles no hi ha encara nou President del Club Atlètic Vic. El sistema de presentació de candidats, que preveïen els Estatuts, no ha estat emprat per a ningú —sembla ser que encara fa una mica de por això de presentar-se—, i per tants els qui varen resultar el·legits compromissaris per votació popular de tots els Socis, són els qui estan buscant president. Sabem que s'han celebrat diverses reunions i consultes, sense que de moment hagin fructificat en res concret. Caldrà, doncs, esperar uns dies més.

ELS ATLETES AL NOSTRE PRESIDENT

Encara que ja sabem que la història és la que jutja, i la història s'escriu al cap d'alguns anys, no creiem pas equivocar-nos al dir que en Màximà Aceves haurà estat un dels millors presidents que ha tingut l'atletisme vigatà. Ara, malgrat les pressions que ha tingut perquè continués, deixa la presidència del nostre Club després de tres anys de treballar intensament per al nostre atletisme, i els atletes, que han volgut fer-li patent el seu aplexi, varen entregar-li en el transcurs del «Sopar dels Atletes» uns records del seu pas pel nostre Club, mentre tots alçaven les seves veus al crit de «Maxi, Maxi, Maxi...». El President creiem que es va emocionar un xic i tot, però és que el Sr. Aceves es mereix això i molt més.

PARES I SACREST A L'INEF

Dos dels nostres més destacats atletes han aconseguit després d'uns difícils exàmens selectius entrar aquest curs a estudiar a l'Institut Nacional d'Educació Física i Esports; la noia a Barcelona i el noi a Madrid. Enhorabona doncs i a estudiar de valent. I ara que parlem d'en Sacrest hem de dir que, a proposta de la Federació Catalana d'Atletisme li va ésser concedit el «Àngel de Plata», premi que concedeix anualment la casa Jorba Preciados als millors esportistes juvenils catalans de cada especialitat. En Xavier per tant va estar guardonat com el millor atleta juvenil de Catalunya.

IMMA MONTERO

Campiona de Catalunya de Pentathlon

Els dies 30 i 31 d'octubre a l'estadi «Joan Serrahima» varen tenir lloc els campionats de Catalunya de Pentathlon i Decathlon categoria absoluta i al mateix temps es va disputar la Pentathlon i Octathlon categoria juvenil. Realment es van celebrar massa tard ja que en aquest temps es comença la preparació cara la pròxima temporada influint a que la participació fos mínima i que l'absència d'atletes de categoria l'hi restés qualitat.

Tanmateix el nostre Club va presentar en quan a categoria femenina una bona expedició d'atletes, en total cinc representants: I. Montero, D. Rabionet, R. Parés, M. Masnou i C. Calahorro. Les tres primeres van participar a la Pentathlon categoria absoluta i les dues restants a la categoria juvenil. Totes elles havien mantingut la forma per pendre part en l'anomenada prova.

En la categoria absoluta hi va haver una lluita constant entre la M. Virgili de Reus i l'Imma Montero. La primera jornada fou més afavorida per la M. Virgili ja que va guanyar el pes i els 100 m. t.; guanyant l'alçada, la llargada i els 200 m. la nostra representant, la qual va aconseguir el títol de l'atleta més completa, amb una puntuació global de 2.907 punts, marca que si la comparem amb el seu rècord de Vic de 3.125, queda una mica allunyada, però té la seva explicació ja que les condicions climàtiques i el mal estat de les pistes no eren gens afavorides per realitzar les cinc proves.

En quant a les dues companyes en aquesta mateixa categoria ocuparen el quart i cinquè lloc, la D. Rabionet i la R. Parés respectivament amb una puntuació final de 2.322 i 2.275. De la D. Rabionet cal destacar el temps de 17"2 que va assolir a la cursa dels 100 m. t., i de la R. Parés les marques de 17"9 i 4,41 en les proves de 100 m. t. i salt de llargada, marques que li representen dos rècords personals.

Referent a la Pentathlon juvenil la victòria va ésser per la M. Calderon amb una puntuació de 2.975 punts. Les dues components del nostre equip eren la M. Masnou i la C. Calahorro, la primera d'elles va obtenir una puntuació final de 2.274 punts. El més destacat d'ella va ser la marca de 14" en els 80 m. t.

I ja només ens queda anomenar a la C. Calahorro que es va veure obligada a abandonar per causa d'una lesió, però va obtenir un primer lloc en llançament del pes amb una marca de 10,18 m.

RESULTATS:

PENTATHLON ABSOLUTA

	110 m. t.	Pes	Alçada	Llargada	200 m	Puntuació
1.ª I. Montero	17"8	8,80	1,40	4,90	27"5	2.907
4.ª D. Rabionet	17"2	7,92	1,15	4,45	29"3	2.322
5.ª R. Parés	17"9	7,26	1,20	4,41	29"4	2.275

PENTATHLON JUVENIL

	80 m. t.					
M. Masnou	14"	6,28	1,30	4,24	31"0	2.274
C. Calahorro	14"6	10,18	1,25	4,26	—	—

D. R.

CROSS

Ha començat ja la temporada de cross, amb la particularitat de que aquest any hi ha un equip masculí, gràcies a que han sigut «repescats» alguns dels que ja no actuaven —Codina, Saiz, Mundó...

El primer cross amb participació vigatana va celebrar-se a Sant Celoni el 14 de novembre. El resultat, tenint en compte que era la primera cursa de la temporada, va ésser molt bo. Enric Rota va entrar en segon lloc, Josep Bordallo 12, Pere Mas 14, E. Codina 20 i Lluís Saiz 22. Per equips en segon lloc.

El 28 de novembre es va córrer a Sta. Coloma de Farnès en un recorregut molt dur i dolent que va provocar bastants abandonos. Dels cinc atletes nostres només en varen arribar tres: Rota el 7, Saiz el 21 i Mundó el 22.

Poquíssima participació vigatana, aquest any, el 5 de desembre en la clàssica barcelonina de la «Jean Bouin». El més destacat potser el 17 lloc del debutant Martín Uripina i el 20 lloc de la infantil Margarita Casanovas.

En el Cross Internacional de Granollers, celebrat el 19 de desembre, es de destacar la brillant actuació de l'Enric Rota classificat en 21 lloc, sent el 8è atleta de Catalunya. En la mateixa cursa en Pere Mas va fer el 41. I en altres categories, en Josep Rosell va arribar el 17 en júnior, en Miquel Colom el 11 en juvenils, l'Esteve Ferrer el 31 en infants i la Caterina Arumí la 25 en juvenils femenines.

Aquest any el Cross de Calldetenes, que complia la seva XXIII edició, va celebrar-se el dia de Sant Esteve, amb les remarcables novetats de convertir-se en «el Cross dels Països Catalans» i d'estrenar un nou circuit que ha merescut els més grans elogis, tant per part dels atletes com dels directius i aficionats. En quant fa referència a les curses de la matinal esportiva hem de dir que en Seniors masculins en Josep Miguel Bartolomé del C. N. Barcelona va reeditar el seu triomf del passat any, en forta lluita amb els atletes blaugranas Gil Rampérez i Egidio que varen classificar-se a continuació. El primer atleta vigatà va ésser l'Enric Rota que sempre va estar entre els millors, assolint al final un destacable 8è lloc. En Pere Mas va arribar el 39, el veterà i admirable Enric Codina va fer el 45, en Joan Mercader el 51 i en Martín Lapeira el 60. En altres categories poca participació vigatana, cosa que comença a ésser preocupant, i així tenim que només va córrer en juvenils masculins en Miquel Colom, un xicot que caldrà seguir amb atenció, que es va classificar en un brillant 12è lloc.

I això és el que ens ha donat de sí, el cross de aquests dos primers messos de la temporada invernal 1976-77.

FESTA DELS ATLETES 1976

Com és tradicional, en els voltans de la Puríssima, ha tingut lloc una vegada més la celebració de la Festa dels Atletes. Han estat quatre diades que ens han reunit a tots per tancar un any d'intenses activitats, a més d'un important període de tres anys, de gran desenvolupament, que seria interessant que no perdés la seva continuïtat.

Enguany l'organització ha estat a càrrec d'una Comissió d'atletes formada per Lluís Cumeras, Josep M.ª Ordeig i Alvar Solà, que ha realitzat la seva tasca amb molt d'entusiasme, donant entrada a algunes innovacions molt positives que donaren més encís a la Festa.

La celebració s'inicià el dissabte 4 amb l'exposició de les obres presentades al segon concurs de dibuix de tema atlètic en el local social de l'Estadi. Concurs que per l'any vinent es pensa ampliar a un concurs de cinema super-8 i de fotografia, dels que en breu es donaran a conèixer les bases.

Al vespre a les 8, s'efectuà el repartiment de premis a càrrec del nostre President. Els guanyadors en les diferents categories foren:

Fins a 11 anys: Ester Vall Vernis

De 12 a 14 anys: Ferran Pèrez Arasa

De 15 a 18 anys: Alvar Solà Serrabou

Més de 18 anys: Assumpta Carbonés Serra

El dia següent a les 9, s'efectuà, tal com deia el programa, «la gran pujada a Sant Sebastià» —l'adjectiu «gran», mai tan ben posat—, que acabà al cim amb una «botifarrada-costellada», que va permetre la recuperació del més esgotat. Un cop tip el personal, s'iniciaren una sèrie de jocs que haurien estat goig per als partidaris de la no violència. Es va notar una mica de desacord entre la gent en quant els jocs a realitzar. Crec que podria ésser interessant de cara noves «botifarrades», organitzar prèviament, per exemple, uns jocs de cucanya per als grans. Segur que disfrutàrem tant com els petits.

El dimarts, dia 7, es va fer l'acte més multitudinari de la Festa, «El Sopar», enguany fins i tot emotiu per coincidir amb la donació de les Insignies de Plata del Club als socis amb 25 anys d'antiguitat. Tingué lloc en el restaurant del Club Tennis Vic. Varen estar presents com a invitats d'honor, el nostre Batlle, Sr. Sadurní i el Conseller sots-delegat d'esports Sr. Costa. Acabat l'apat van ésser entregats per la Junta Directiva els diferents Trofeus Regularitat, les plaques oficials de Rècords de Vic Absoluts, els premis als millors de cada categoria i als atletes destacats en les diferents especialitats. Per un moment es van canviar els papers i dos representants dels atletes, en Joan Cortès i la Margarida Casanovas, varen fer entrega al Sr. Aceves d'una gran fotografia de l'equip masculí amb la firma de tots i d'una placa commemorativa. A continuació es va fer una pausa en el repartiment per sortejar una sèrie de regals per part del popular Jaume Vila.

En la segona part es van donar els guardons més importants: el Trofeu Ricardo Alvarez, el Premio a la Constància, les copes Germans Ralló, Antonio Vila i Joan Cortès i el Premi Pallàs, el més significatiu de tots, concedit enguany a Xavier Anton.

Repartits els premis, prengué la paraula en Joan Freixenet que va fer, amb la sensibilitat i senzillesa que el caracteritza, una emotiva introducció a l'acte de l'entrega de les insignies de plata del Club. Els socis distingits foren:

Mn. Ramon Vidal Pietx
Sr. Lluís Ylla Bach
Sr. Daniel Agramunt Gumbau
Sr. Jordi Gallifa Gardenyas
Sr. Josep Puig Saborit
Sr. Antoni Soler Capdevila
Sr. Angel Soler Macià
Sr. Rafael Sala Gallifa
Sr. Josep Tañà Orriols
Sr. Jordi Costa Castany
Sr. Lluís Aliberch Duran
Sr. Antoni Llohis Roca
Sr. Josep Aguilar Corts
Sr. Jaume Grifols Teulats

Sr. Xavier Anton Bofill
Sr. Jordi Caralt Bozzo
Sr. Alvar Solà Bansell
Sr. Manue Nuri Ganduxer
Sr. Josep Castany Camps
Sr. Esteve Munmany Suñer
Mn. Camilo Riera Canudas
Sr. Didac Herrero Cunill
Sr. Josep Brugulat Santias
Sr. Joaquim Novellas Vila
Sr. Miquel Rosell Guillamon
Sr. Andreu Colomer Munmany
Sr. Josep González Villalobos

A continuació parlà el nostre President agraïnt als socis i invitats la seva companyia i demanà al nostre Batlle el saldo d'un deute pendent i la construcció d'unes pistes de 400 m. de corda i a ser possible amb material sintètic. Va contestar el Sr. Sadurní a aquests precs anunciant que el primer seria solucionat immediatament. En quant al segon, informar que l'Ajuntament està a punt de comprar uns terrenys per fer-hi una zona esportiva amb unes pistes amb els requeriments necessaris per la pràctica del nostre esport. Eren ja les 2 de la matinada.

Però la Festa no acabà aquí. N'hi havien uns que a aquesta hora ja eren a dormir, que tenien de ser protagonistes el dia següent. Eren la quitxalla de l'Escola d'Atletisme.

Començà la diada amb una missa a l'església de Nra. Sra. de Lourdes, amb una assistència molt minvada, cosa lògica si tenim present l'hora a la que es va acabar el Sopar.

Sortint de missa el Club obsequià als petits i a algun gran mig adormit, amb una xocolatada a l'Estadi, acabada la qual començaren uns divertits jocs de cucanya amb els que finalitzà la Festa dels Atletes.

Per acabar, només agraïr la col·laboració dels organismes, entitats i firmes locals per la donació dels trofeus amb els quals la Junta Directiva ha pogut premiar als atletes que n'han estat mereixedors.

Moltes gràcies a:

Exm. Ajuntament de Vic, Delegació Comarcal Sindical, Centre d'Iniciatives i Turisme, Banc de Bilbao, Banc Mercantil de Manresa, Banc Popular Español, Banca Mas Sardà, Caixa d'Estalvis Comarcal de Manlleu, Caixa d'Estalvis de la Diputació, Caixa d'Estalvis i Mont de Pletat, Caixa de Pensions per la Vellesa i d'Estalvis, Carvic, Casa Mateu, Coca-Cola, Colomer Munmany, S. A., Coma Baulenas, Confeccions Lider, Cristalls Barnolas, Esports Estel, Estil-Nou, Ferreteria Comella, Floristeria Planàs, Foto Renom, Fustes Bardolet, Genis i Rius, S. A., Gicos Europrix, Josep Ferrarons, Mobles Can Pòlit, Mobles Francitorra, Mobles Malla, Mosaics Roura, Pepsi-Cola, Planes Bones, Recader Soler, Sastreteria Serra, Societat Recreativa «Hogar», Trofeus Culí, Viatges Alemany. Bar Sileta, Bauman, S. A., Auto-Suministres i la O. S. Educación y Descanso.

EL PREMI PALLAS A L'ATLETA XAVIER ANTON

Ha passat un altre any. S'ha concedit un altre Premi Pallàs. I també, com quasi bé cada any, ha quedat en l'ambient atlètic una impressió oscil·lant sobre l'encert de la decisió del Jurat.

És un fet inqüestionable el que els membres del Jurat s'han trobat una vegada més (i així s'hi troben des del primer any de la concessió del Premi) en la difícil, comprometedora i anguniosa tasca de determinar i elegir un sol guanyador. El que representa l'obligada marginació de varis candidats, que amb similar mèrits que el guanyador, no hauran pogut obtenir el guardó. Cal prendre consciència d'això, per tal de que per a ningú arribés a ésser fita decisiva, en la seva activitat dintre l'atletisme vigatà, la concessió, o no, del Premi a ell o a una altra determinada persona.

En aquesta XXII edició, doncs, ha merescut el Premi Pallàs, el veterà i exemplar atleta Xavier Anton Bofill. Els seus quasi bé trenta anys de pràctica atlètica farcits de Rècords de Vic, de títols de campió de Vic i de Catalunya, de selec-

cions regionals, i darrerament de brillants actuacions dintre la categoria de veterans, serien motiu suficient per mereixer el guardó. Però, no obstant, no acaben pas ací els mèrits d'en Xavier Anton. S'ha de tenir en compte la dificultat que li representa l'entrenar a Ripoll, sense pistes d'atletisme i quasi bé sempre sol, s'ha de tenir en compte la seva tasca de propagació i captació atlètica en la capital del Ripollès, i per sobre de tot, s'ha de tenir en compte la seva passió i la seva entrega a l'atletisme vigatà. Tots hem sigut testimonis del seu interès per l'equip, de com als seus 48 anys, amb l'illusió d'un juvenil, ha deixat d'assitir a altres competicions per tal de poder estar amb «el seu equip», encara que només hagi sigut per córrer els relleus 4 x 100.

És indubtable que el Club Atlètic Vic fa temps que li havia de dir: «gràcies i endavant, Xavier», i la manera més bonica i senzilla de fer-ho ha estat concedint-li el Premi Pallàs.

Els Trofeus a la Constància a J. Bordallo i M. Masnou

Tots sabem que el «Trofeu a la Constància» és un dels premis més valorats per tots els atletes. Ja que per aconseguir-lo, es necessita complir amb tota una sèrie de qualitats que demanen els reglaments del trofeu.

Una vegada més es va reunir el jurat, per atorgar l'anomenat premi corresponent a l'any 76 i els atletes que a judici d'ell han demostrat un major esperit de lluita, disciplina, modèstia deportiva..., etc., han estat a la categoria femenina la M. Masnou, i a la categoria masculina en J. Bordallo.

Els dos atletes són molt coneguts, ja que des de fa temps estan incorporats al nostre equip. Son dos atletes de característiques diferents però que en tenen una de ben comuna: a modèstia de caràcter.

En J. Bordallo, clarament és un fondista, que gràcies a la seva perseverança en els entrenaments, ha aconseguit unes marques d'un nivell ben acceptable, en les proves següents: en els 1.500 m. 4'20"1, en els 5.000 m. 16'07"4, i en els 10.000 m. 33'28"0. Aquesta perseverança la demostra la duresa dels seus entrenaments, moltes vegades solitaris, ja que el treball no l'hi permet acudir a la mateixa hora que els seus companys. Creiem, doncs, que ha fet els suficients mèrits per obtenir aquest premi.

En quant a la guanyadora de la categoria femenina, és a dir la M. Masnou, és una atleta que deu fer uns tres anys que practica l'atletisme, des de sempre s'ha dedicat d'una manera total a les tanques i ha assolit uns resultats de 13"9 en els 80 m. t. i 17"2 en els 100 m. t., marques d'un bon relleu per la seva joventut, ja que ha set el seu primer any de juvenil. És una atleta que realitza una labor molt callada en els entrenaments diaris. Tan sols en resta dir que és un bon exemple per totes les atletes femenines.

Crec, doncs, que el veredict del jurat ha estat encertat, encara que no ens descuïdem de dir que tots aquells atletes que han fet mèrits per aconseguir-lo no es desanimin.

I acabem amb les mateixes paraules de sempre. Que el premi obtingut sigui un nou estímul per als que ens han demostrat la seva constància per al nostre atletisme i dels quals s'espera una labor ben fructificadora. La nostra enhorabona al dos atletes.

D. R.

